

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

Idő

" 1921 "

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: Sorozzák a szegény gyermekeket

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1921. T. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

362.3

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz

Sorozzák a szegény gyermekeket

Kik szorulnak rá leginkább az amerikai ebédre? Ötvenezer gyermek kap meleg ételt naponta

Budapest, január 12.

(A Magyarország tudósítójától.) A folyosón gyerekek ácsorognak. Kicsik, véznák, soványak, sápadtak, fáradtak, mint az öreg emberek és idegesek, mintha agyonhajszolt munka után volnának. Szóltalanul, türelmetlenül lesnek a barna ajtó felé, amelyen belül szegény kis életük egy jelentős eseményéről döntenek: vajjon kaphat-e az amerikai ebédből. Közülük ez a kép valamennyi iskolában, ahol ma reggel óta Budapest gyermekeit az amerikai ebédakció céljaira sorozzák. Ötvenezer gyermek fog kapni hónapokon keresztül naponta meleg ételt, jó forró levest, édes csokoládét, puha fehér kenyeret. Csoda-e hát, ha valamennyien olyan izgatottak, mintha sorsdöntő órájuk előtt állának.

Béni a teremben jóakaratu hölgyek és urak ülnek és sok szeretettel végzik a sorozás munkáját. Az orvos minden gyermeket megkérdez, hány éves, mit szokott ebédelni, van-e meleg szobája, van-e ruhája és más apróságot, amiből azonban nagyon sok szomorú igazság derül ki.

Maga a sorozás igen egyszerű aktus. Az orvos megállapítja, hogy a gyermek testileg egészséges-e, aztán megméri a súlyát. Az a döntő ugyanis, hogy mennyit nyom a kisgyerek. Ha egy hároméves kisfiú elérte a 14.7 kilogrammot, vagy egy tízennégy éves fiú meghaladja a 41 kilogrammot, akkor megütötte azt a mértéket, amelyet a kellően tápláltság előír, de ha ezen a mértéken alul marad, akkor már rosszul táplált,

akkor már szüksége van az amerikai segítő kézre. Sajnos, a mérleg rendszerint mértéken alul marad. Ha néha meg is esik, hogy a kis jelölt eléri a kívánt súlyt, akkor még mindig meg van a jogcíme az ebédre, mert vészszerű, vagy gyenge tüdejű, vagy más betegség rájja.

Szomorú és fájdalmas képe ez a sorozás Budapest nyomorának. Alig-alig akad olyan gyerek, akinek arcáról jólét és megelégedést lehetne leolvasni, alig egy-egy olyan, amelyiknek jó a ruhája, rendes a cipője. Anyák elviseit szoknyáiból és apák elnyűtt kabátjaiból toldozott ruhadarabok lólyögnek a gyerekek, foltozott bakancsok, lyukas, régi nagy cipők takargatják az apró lábukat. Sorozás után egy cédulát kap a gyermek, s aki már megkapta a maga sárga lapját, az boldogan siet el. Persze egész sereg epizód és szomorú jelenet tárul a sorozás szemlélői elé. Egy kis gyerek például sehogysem akarja levetni a télikabátját, biztatják, mire a csöppség sírva fakad, de a kabátot mégsem veti le. Az orvos végül kigombolja a télikabátját, de csak egy pillanatra, hogy azután szomorúan visszagombolja: a kicsikén nincsen egyéb ruha.

Beszéltünk az egyik sorozóorvossal, aki a következőket mondta:

— Ma reggel óta folyik a sorozás s a gyermekek bőven jelentkeznek. A legtöbbször megfelel ama szomorú feltételeknek, amelyek az ebédhez szükségesek. A szegénységnek és nyomorúságnak döbbenetes képe tárul itt elénk. Csúpa sápadt, rosszul táplált gyerek, csúpa rossz ruha, csúpa beteg szervezet. Ha meg is fűti a gyermek súlya a kellő mértéket, van más egyéb baja, amia miatt rászorul az ebédre. Mi a sorozásnál a legnagyobb szeretettel és a legmesszebbmenő jóakarattal vizsgáljuk a gyereket, mert az volna az örömmünk, hogy ha minden gyermeknek, aki jelentkezik, tudnánk jó tápláló ebédet adni.

Sajtóosztályi házi nyomda 1920